

РЕШЕНИЕ

№ 5145

гр. София, 23.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Красимира Желева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **5182** по описа за **2013** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 14169 от 22.05.2013 година по описа на Административен съд София - град, подадена от С. Г. И., срещу решение от 27.03.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 114 състав, по нахд № 15697 по описа за 2012 г. С последното е потвърдено Наказателно постановление (НП) № III-185 от 10.04.2012 г. на началника на О. РУП при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на касатора е наложено административно наказание на основание чл. 275 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) „глоба” в размер на 500,00 (петстотин) лева за нарушение на чл. 55, ал. 1 и 4 ЗМВР.

Недоволен от решението, касаторът излага доводи за незаконосъобразност и необоснованост. Иска се отмяна на въззивното решение и вместо него да бъде постановено ново, с което да бъде отменено оспореното наказателно постановление В съдебното заседание се явява лично. Поддържа касационната жалба.

Ответникът - редовно призован, не взема становище по касационната жалба и не изпраща представител за участие в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, решението за правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № III-185 от 10.04.2012 г., издадено от началника на О. РУП при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля М.-актосъставител на свидетелите И.-съпруга и И.-син, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и е приел за безспорно установена описаната в АУАН и оспореното НП фактическа обстановка, както следва: На 21.03.2012 г., около 22:55 ч. на касатора бил съставен АУАН, за това, че нарушава обществения ред, предизвиква скандали, отправя заплахи и обиди по адрес на съпругата си. Доказателствата сочат, че на същата дата е имало две посещения от полицейски служители по два отделни сигнала, подадени от касатора и неговата съпруга. И. продължил да нарушава обществения ред и не е изпълнил разпорежданията на полицейския орган, с което нарушил разпоредбите на чл. 55, ал. 4 ЗМВР. Актът бил предявен на И. и подписан от него с възражение. Въз основа на АУАН е издадено оспореното НП.

Тази фактическа обстановка районният съд е приел за установена въз основа на събраните по делото доказателства – писмени доказателства, включително такива за компетентността на административнонаказващия орган. Въз основа на тях, районният съд е счел, че жалбата срещу оспореното НП е неоснователна. Намерил е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяна на НП. При съставянето на АУАН и при издаване на оспореното НП не са допуснати съществени нарушения. Както АУАН, така и НП са съставени от компетентен орган и при спазване на материалния закон. Налице е съответствие между посочените като съставомерни елементи и дадената правна квалификация на нарушенията. По същество на оспорването съставът на СРС е приел, че И. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението, за което е наказан. Предвид това, съдът е намерил, че следва да понесе административно-наказателна отговорност за поведението си. По тези съображения е потвърдил оспореното НП в неговата цялост.

Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира, че жалбата срещу постановеното от районния съд съдебно решение е неоснователна по следните съображения:

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея, поради което и доводът за необоснованост на решението не е предмет на проверка. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът

дължи произнасяне по предявените оплаквания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 НПК.

Законосъобразен е изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Актът за установяване на административно нарушение и обжалваното наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити, предвидени съответно в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Постановеното от районния съд съдебно решение не страда от наведените касационни основания.

По съществуто на спора, СРС правилно е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 55, ал. 1 и ал. 4 ЗМВР, съгласно които полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Разпорежданията се издават писмено или устно и са задължителни за изпълнение, освен, ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение.

Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Съдът е установил чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства, административно-наказателното обвинение - дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено. По всички така изложени съображения, съставът на АССГ намира, че като е приел за безспорно установено извършването на административното нарушение от И. при така възприетата фактическа обстановка, СРС е постановил законосъобразен съдебен акт, който не страда от релевираните пороци и следва да бъде оставен в сила. Независимо от влошените си отношения в семеен план, при издадено разпореждане от полицейски орган всеки правен субект следва да се съобразява с него и да го изпълни, доколкото не налага извършването на очевидно престъпление или нарушение. Именно поради тази причина повторното посещение на дома на касатора, след като преди това му е издадено полицейско разпореждане се обхваща от състава на чл. 55 ал. 1 и ал. 4 от ЗМВР и подлежи на санкциониране.

Предвид гореизложеното, касационната жалба е неоснователна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила като законосъобразно и правилно.

Ето защо на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, Дванадесети касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.03.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 114 състав, по нахд № 15697 по описа за 2012 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

